

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főtér 14. sz. intő-
zendő a lap szellemi részét ér-
deklő minden közlemény és
levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Tanítónak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilváltás és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja

Egy háromszámos petitsor tér-
fogata 12 fillér
Béi; egdi minden beiktatás
után 60 fillér

Nyitár:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést és hirdetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, valamint a KÁRMÁN S. könyvkereskedése Rimaszombat, Főtér, nemkülönbén minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető.

Falusi írók.

(Igy.) Sokszor ellamentálunk a magyar közélet lépten-nyomon észlelhető ferdeségei miatt s az Isten tudja, mégis némi elégtelenséget érzünk, mikor valamely mozzanatban pesszimisztikus itélkezésünkre egy-egy czáfolat érkezik. Ez a jóleső érzés a mi megnyugvásunk, mert ez mutatja, hogy a rosztat nem a rosztért, hanem annak tanulmányaiért emlegetjük el; mert feladatunk, hivatásunk az, hogy meglássuk, észrevegyük és felderítsük a rosztat és a jót egyaránt.

De az alól a gyöngesség alól mi sem vagyunk felmentve, hogy a saját házunk tájékát rózsásabb színekkel lássuk, mint a másét; ez a magyarázata annak, hogy az irodalmi viszonyok megítélésénél hajlandók vagyunk enyhébb mértéket alkalmazni. Az irodalom a művészetnek egyik testvére lévén, jogosan is vélelmezhetjük, hogy az e téren hivatott erők minden külső befolyás nélkül, sőt dacára is előbb-utóbb a megfelelő polezra vergődhetnek. Mert a legjobbak ideálja az, hogy minden tehetség azon magaslatra jusson, melyet értékénél fogva megérdemel.

S kétszeresen rosztal esik, mikor azt kell tapasztalunk, hogy — fájdalom — az irodalom terén sincsenek sokkal virágosabb állapotok, mint hazai közéletünk bármely más ágazatában. A protekció — ez az isteni protekció, mely annyi üres fejnek és sivár szívnek a megmentője — ime itt is csak oly souverain hatalommal uralkodik, mint akár a szamar-lajtörja támasztékai körül, csak hogy ez az uralom még csufondárosabb, még undorítóbb itt az irodalomban, hol az elődök történelmi nagyságu emlékei még mindig arra intenek, hogy a szellemi munkások

ugyis kicsiny gárdáját szeretettel kell vezetni és segíteni az irodalmi munkálkodás háládatlan pályáján

A magyar irodalomban ma hiába keresnők a Kazinczy Ferenczek, a Toldy Ferenczek, a Kemény Zsigmondok nyomát, kik gyöngéd figyelemmel és buzditással annyi — a fádalmak, a küzdelmek között ingadozó — írónak nyújtottak segítő kezet és buzditó szót. Fájóan kell bevallanunk, hogy a magyar irodalom reklámon hízalt félistenei tulajdonképpen nagyobbrészt egy jól jövedelmező czéhnek a tagjai, a kik a félistenek mythologiai büszkeségével nézik le a közéjük vágyó falusi írókat, de ha csak szerit ejthetik, ugyan csak igyekeznek kisziszegni maguk közül, mint az idegent a fót ludak. — a hogy néhai való jó ludas Matyiban meg vagyon írva.

Számtalan panaszszal árasztanak el bennünket e tekintetben; hogy a falusi írónak nincs tere, mert nem nyit előtük senki utat, s az írás művészete ma tulajdonképpen néhány élelmes üzlet-ember s néhány ügyes tollforgatónak privilegiuma stb.; — de a mi buzditásunk mindig ellentmondott ez állításnak, s szerény lapunknak kicsiny hasábjain mindenkor igyekeztünk a fejlődő tehetségek útját megegyengetni.

Az a kuriózum azonban, mely legujabban kezeink közé jutott, keserves czáfolat a mi optimisztikus jóakaratumkra. Ebben a kuriózumban nyíltan be van vallva, hogy az irodalomban ma ép oly nélkülözhetetlen a protekció, mint akár egy írónki kinevezésnél. A két-egy Magyarország második rangú színművészeti intézete részéről ismeri el egy hivatott faktor, hogy a vidéki írónak a darabja, még ha megüti, sőt fölül is mulja az előadhatás mértékét, akkor is csak

protekezióra szorul Tessék bekopogtatni valami jókedvű mágnás ajtaján.

Igen lehangelő ez az állapot. Nem esudálnók, ha kedvét szegné mindazoknak, a kik távol a központ ragyogásától, a vidéki élet csöndesebb világában keresik a szépnék és igaznak inspirációit, hogy szellemük termékenyítő hatalmával a kultúrának maradandó értékű forrásait kiépíthessék. — Ezek a szegény falusi írók tehát teljesen magokra vannak hagyatva. Egyedül a szépnék vágya az, a mi lelküket hevíti, arravaló kilátás nélkül, hogy lélekemésztő munkásságukat a hivatottak egyszer valamikor észreveszik.

A vidéki társadalomnak kellene e tekintetben valamit tennie. Vannak élénk vidéki központjaink, melyek felismerték e bajok fontosságát s úgy igyekeznek azokon segíteni, hogy a társadalmi központokból lehetőleg irodalmi központokat is alakítsanak Szeged, Debreczen, Arad megalakította irodalmi körét, s városok társadalmi életének nyilvánulásai elég bizonyosságot szolgáltatnak, hogy ez az önzetlen vállalkozás épen nem haszon nélkül való.

Őszintén szólva, az a véleményünk, hogy a gömörmegeyi irodalmi kör megalakítása egyrészt igen hasznos volna, másrészt pedig semmi komolyabb akadályba nem ütköznék. Össze lehetne abba foglalni a megyebeli írói és művészi erők javát s a megye nagynevű költőjének Tompa Mihálynak szelleme alatt egyesíteni és megerősíteni a magyar irodalom, a magyar művészet, a magyar kultúra ápolására. Csak hogy a milyen szép gondolat ez, mely évek óta lappang — tudjuk — a legjobbak vágyai között, ép oly nehéz — minden komoly akadály nélkül is — megvalósítása nálunk, hol a lokális anyagi érdekek

TÁRCZA.

A bakfis vakációja.

Törödékek Jolán naplójából.

Augusztus 5.

Óh kedves naplőcskám, de régen nem vettelek már elő, pedig az elmúlt hét nagyon viharos volt, mondhatom eseményekben gazdag. Nehány nap óta nagybátyámuál időzöm, egészen más élet van itt, mint otthon. Alig tudok eltelni a vadregényes Kárpátok bámulásával, eddig fogalmam se volt az ilyesméről. A zárdában ugyan beszéltek nekünk a nővérek hazánk bérézeiről, de talán ők magok se látták soha. Milyen pompás, hogy az a jó bácsi meghít bennünket a vakációra, csak az a kár, hogy négy hét múlva ismét a zárdá kőor falai közé kerülök. Ott minden időmet a rideg prózaiságnak kell szentelnem, míg most a poezisnek élhetek. Verset is irtam már ezekről a lenséges hegygerincekről, de irtam egy szerelmes verset is. Ez utóbbi költeményem nem ment minden affektatiótól, mert mondhatom, nem vagyok szerelmes, bár nem tagadhatom, hogy az a Livius nagyon hercezig gyerek. Ah, oly jól esik róla írnom. Hiszen nincs abban semmi, hogy egy fess kadét megtetszett nekem — mert Livius harmadéves kadét. Ó is itt nyaral a bácsinál. Katona testestül lelkestől. Tegnap meglátta Broche-omban Mária képecském, melyet a tavalyi vizsgán kaptam, elkezdett nevetni.

— Hát maga a szűz-Máriát imádja? Látja én nem imádom a szűz-Máriát, de még az Isten sem. Az én istenem ez! — s sapkája gombjára mutatott. Milyen istenkáromlás! Ha ezt Angela nővér hallaná! De hát ezek a katonák mind olyanok.

Ez a Livius mulattatott engem a vakációban. Eleinte nagyon, de nagyon batoratlan volt, most már nem az. Épen négy nap óta ismerem. Pénteken láttam először, de most nem adok semmit sem a babonára. Tegnapelőtt

a többi közt azt kérdezte, hogy hány éves vagyok. 15-öt mondtam, pedig csak júniusban multam 14. Erre számitgatni kezdett.

— En most 17 éves vagyok, két év múlva had-nagy leszek, akkor már meg is házasodhatom.

Elpirultam. Nem vagyok ám én olyan libácska, hogy meg ne érteném az ilyen ezélsásokat!

Csak ne volna olyan borzasztó szentimentális Néha oly sokáig nézi arcomat és ábrándozik, egy szót se szól, ha beszél is mindég olyan confusus.

Ma délután felolvastam az újságból a tárczacikket, ő hallgatott. Valami szerelmes történetet olvastam, (felhasználok az alkalmat, a zárdában ezeket a cikkekét ki szokták vágni a lapokból.) Aranka, a hugom egy percze magunkra hagyott, s ekkor ő megcsókolta hajamat. Azt hitte, hogy nem vettem észre, de hogy nem, csak nem mutattam. Mikor vége volt a felolvasásnak, s Aranka is visszajött, ezt a kérdést intézte hozzánk:

— Ha valaki azt kérdezné magoktól, hogy milyen fiu az a Livius, bizonyosan azt mondanák, hogy haszontalan egy fráter? Ugy-e

En nem tudtam hamarjában mit válaszolni, nem jutott mindjárt eszembe, vajjon nem követek-e el illetlenséget, ha megczáfolom. De Aranka mindjárt bekotnyeleskedett.

— Nem, nem, azt mondanák, hogy nagyon derék fiu.

Olyan hálásan nézet! rá Livius. De mit avatkozik az a tacsó a mi dolgunkba, menjen ő a kicsinyekhez, két osztálylyal jár lejjebb nálamnál, aztán mégis velem egyenrangúnak tartja magát. Beszéltünk még sok mindenről, az is szóba került, hogy vajjon mi lesz mához hat évre.

— En, mondám, bizonyára apáca lesz. Olyan busan nézet rám. — Nem lesz, nem, tegyen le arról az örült szándékról. Jolánka magára szebb jövő vár. S meg kellett neki igérem, hogy semmi esetre sem leszek apáca. Szívesen ígértem meg neki, mégis csak jobb az

életet egy szerető férj oldalán eltölteni, mint a barátság-talan zárdában, különösen, hogy ha az a szerető férj — egy sneidig katona tiszt.

A kis kadét minden tettéből kitünik, hogy szerelmes belém, de én is mennél többet vagyok vele, annál jobban kedvelem.

Augusztus 11.

Tantalusi kinokat kell kiállnom! Most érzem csak igazán, hogy mennyire szeretem Livius, most, mikor egy szót se válthatok vele. Hogy is lehetett olyan csekélységen összeveszni!

A kertben sétáltunk hárman, Aranka, Livius meg én. Egy százados tölgynél megállottunk. Livius bevészte a fába nevünket. Először az övét, aztán a hugoméit az enyimet utóljára. Ez nagyon bosszantott, micsoda önhittség az, hogy valaki a saját nevét tegye előre?! „Der Esel geht voraus“ — mondaná Veszta nővér. Ugyan miért hagyott épen engem utólsónak? Sehogy sem tudtam ezt elfelejteni. Egész délután kedvetlen voltam, ilyen figyelmetlenséget mégsem tételeztem volna fel fölé. — Mikor azután tovább sétáltunk egy kis egérke szaladt élénk. Livius rá taposott. No ez már mégis csak sok! Amugy is el voltam keseredve, most meg sirva fakadtam, nagyon sajnáltam azt a szegény kis állatkát.

— Maga kegyetlen, mit vétett magának az a kis egérke? Nem is tudna maga egyebet, mint gyilkolni. Huzza ki a bagnetot és szurjon le engemet is, hiszen maga mindenre képes.

Belátom, hogy dorgálásom egy kicsit erős volt. De ő a helyett hogy bűnbánólag bocsánatot kért volna, még benezegni kezdett. Azt mondta, hogy ezt a haszontalan állatot sajnáljuk, bezzeg őt nem sajnálnók. Aranka pártját fogta. Még jobban kijöttem a sodromból. Mi köze Arankának Liviushoz? Nem értek a tettetéshez, egész délután duzzogtam. Ő azután már kérélt, én nem feleltem, durzásan vállat vontam, később már szerettem volna vele kibékülni, de most már makacsságom nem engedte,

BÁL!

Különös figyelembe veendő.

A legujabb, a legizlésesebb kivitelű farsangi ujdonságok dús választékban, olesó szabott árak mellett ajánlva a n. é. női- és férfi közönség részére az ujonnan megnyitott, DEÁK FERENCZ-UTCZÁBAN levő magyarányu női- és férfi divatruházban.

REISZ JÓZSEF.

a szellemi és erkölcsi érdekek istápolását olyan-nyira alsórangú feladattá degradálták már év-tizedek óta.

Ha az egész Magyarországon nem tudunk találni egy magas lelkiéletű és nagy akaraterejű szellemőriást, a ki az irodalmi élet irányítója akarna és tudna lenni, hogy is várhatnók, hogy édes hazánkban éppen ebben a kis északi vár-megyében találkozzék ez a megcsodálásra érde-mes ember, a ki az irodalom küncseinek meg-becsülésében áldozatkész és lelkesítő példával járna elől annyí parlagon heverő szellemi tőke megmentése végett?

Szegény falusi skriblerék, csak vágjátok sa-rokba az íróllat, vagy pedig keressetek *protek-eziót*, a harmadik eshetőség legfeljebb az, hogy író helyett írnikká lehetnek. — S ez, ha nem szebb is, de mindenesetre hasznosabb.

Felhívás.

Gömör-Kishont vármegye erdő- és mezőgazdasági nagybirtokosaihoz.

42 sz. — Mínt hogy az ezredéves országos kiállítá-sra vonatkozó eddig beérkezett bejelentésekből az tapasztaltatott, hogy a kiállító urak a gyűjteményes kiállítások lényege és a bejelentéseknek mikénti eszközlése iránt kellőleg tájékozva nincsennek, a nagyméltóságú m. kir. földművelésügyi minisztérium kebelében fenálló kiállítási iroda igazgatóságának 84/1895. számú utasítása alapján (a kiállítási közlemények 11. sz. XXXVI. közleményének rendelkezéséhez képest) a kiállító urak figyelmét van szere-nésém következőkre felhívni.

A részletes határozatok ide vonatkozó rendelkezése így hangzik:

„Ha valamely kiállító több csoportba tartozó tárgya-kat gyűjteményes kiállítás alakjában együttesen szándéko-zik kiállítani, a gyűjteményes kiállítás összes tárgyai egy és ugyanazon bejelentési-íven sorolandók fel.“

„Ép úgy, ha többen ugyanazon csoportba tartozó hasonmémű tárgyakat gyűjteményes kiállítás alakjában együttesen szándékoznak kiállítani, a bejelentés az illető gyűjteményes kiállításban résztvevő összes bejelentők által egy bejelentési-íven (két példányban), vagy több iv össze-fűzése mellett, egyszerre eszközözlendő, ez esetben minden kiállító neve és lakhelye, s a név után az általa kiállítandó tárgyak felsorolandók.“

Az előadottakból félre nem érthető módon kivilág-lik az, hogy több kiállító csak az ugyanazon csoportba tartozó tárgyakat állíthatja ki gyűjteményesen.

Ha tehát több kiállító a VI. mezőgazdasági és VII. erdészeti és vadászati csoportokba tartozó tárgyakból gyűjteményes kiállítást akar rendezni, ez csak úgy tör-ténhetik, hogy a VI. csoportba tartozó kiállítási tárgya-kat külön gyűjteményes kiállításnak, a VII. csoportba tartozó kiállítási tárgyakat pedig szintén külön gyűj-te-ményes kiállításnak, vagyis két gyűjteményes kiállításnak jelentik be. Magától értetik, hogy ilyen esetben a gyűj-te-ményesen kiállítók mindkét gyűjteményes kiállítást két-két külön bejelentési ível kötelesek bejelenteni.

Mínt hogy az elmondottakkal ellenkező bejelentések

nemcsak a kiállítási irodának okoznának sok fölösleges munkát, de a kiállítók azon érdekének is, hogy a kiállítá-sra bejelentett térszükségletük biztosításáról mielőbb értesítést nyerjenek, — jelentékeny hátrányára szolgálnak, tisztelettel kérem fel a kiállító urakat, hogy a bejelenté-sek körül a jelzett módon eljárni sziveskedjenek.

Rimaszombat, 1895. január 15.

Huszt Lajos

Szabó György.

a helyi végreh. biz. előadója.

a helyi végreh. biz. elnöke.

Irodalmi kuriózum. E. Kovács Gyula, a kolozsvári nemzeti színház vezetője és dramaturgia, Paál Gyula helybeli tanítónak az igazgatóságához benyújtott 3 felvonásos népszínművéről a következő bírálatot írta volt egy hozzá intézett levelében:

„Tisztelt uram! A „Bíró uram leánya“ című nép-színmű elég ügyesen van írva. Az első két felvonás kü-lönös szabatos rövidséggel siet a dolgra. Öntudatosság, ézéltudatossággal van építve; a harmadikról is állíthatom ezt, de itt már kissé hosszadalmas, terjengős a kibonta-kozódás. Azonban ez oly hiba, a min a rendező keze nagyon könnyen segíthetne, mivel a benső természetes fejlődés ebben is meg van, csak kissé bőbeszédűbbé vál-tak az alakok, holott itt szófukarabbnak kell lenniök. A darab szerintem megüti az előadás mértékét. És mégis — boesánat az abszolút szigorú mértékért — nem áll föl-lebb a mai hasonfajú termékek halmazánál. Soknál jobb, de nincs valami különös kiválósága, a minél fogva vala-melyik pályázaton, vagy valamelyik színház dramaturgiai előtt méltó feltűnést kelthetne. Ha ön itt laknék, a direktor, hiszem, okvetlen előadtná, mert egy helybeli írónak be-esületére válnék. Másutt is becsülettel megállaná helyét, de — mivel ama kiválóság nem különbözteti meg — bi-zonyos protekcióra szorul. Mi a múlt télen gyengébbeket is előadtunk, de itteni írótól. Szóval elég ügyesen van írva. Nyelve jó magyaros. Észjárása, levegője tiszta, hazai. Tessék ujjat próbálni írni. Tóth Ede első művein se volt érezhető az a zseniféle lángjegy, később mégis azoktól ragyogott. A ki illet tud írni, attól jobb is, kitűnő is vár-ható. — Ne tessék rosz néven venni. Őszinteséget várt; boesánat ha nagyon az volt, hazafiai tisztelettel, Kolozs-vár, 1895. január 7. E. Kovács Gyula.“

Közöljük mint kuriózumot az érdekes levelet, mely-nek érdemével lapunk más helyén foglalkozunk, és sajná-lattal, sőt felháborodással vesszük tudomásul, hogy ismer-telen nevű ember, ha előadható darabot ír is, az csak protekciós útján kerülhet kiválóbb műintézetek szin-padjaira!

Sorozás Gömörben.

Kezetét veszi a sorozás márczius 1-én a követ-kezőleg:

Utazik a bizottság márczius 1-én Jolsvára.

Márczius 2-án soroz Jolsva város, mely állít I. k. o. 27. II. k. o. 17. III. k. o. 17. = 61. legényt. Polg. el-nök az alispán, bizottsági tagok Neográdi Lajos és Cziour Imre, polg. orvos Dr. Szabó Samu vm. főorvos.

Márczius 3-án a bizottság vasárnap nap miatt nem működik.

Márczius 4., 5., 6. és 7-én soroz a nagyroczéri sorozói járás, mely állít I. k. o. 371. II. k. o. 243. III. k. o. 182 = 796 legényt. Polgári elnök az alispán, bizottsági tagok Heintzelman Alfréd és Podhraczký Endre, polgári orvos Dr. Szabó Samu vm. főorvos.

szabályait nem lehet figyelmen kívül hagyni! Nemsokára a tóhoz értünk, megállottunk.

— Mit szólunk, ha most úgy véletlenül belengra-nék? Kérdé Livius.

Elrémülve gondoltam arra, hogy még megtehetné. Még szóhoz se jutottam, Aranka már megelőzött.

— Jaj, jaj csak meg ne tegye valahogy!

Én összeszedtem minden lelki erőmet és látszóla-gos higgadsággal mondom:

— Magának mindég csak ilyen rémes dolgokon jár az esze.

— Ugy látom, hogy Aranka jobban sajnálna en-gem, mint Jolánka

Az ellenkezőt akartam állítani, de ezt nem tehet-tem, csak nem kompromittálhatom magamat Aranka előtt? Hogy mégis helyre üssem hibámat nagyon barátságos és nyájas voltam hozzá egész nap.

A vacsoránál mellettem ült. A levest kiöntöttem és más ügyelenséget is követtem el. Nem esoda, hiszen clyan boldog voltam, hogy mellette lehettem. Livius a vacsora alatt — nem tudom mi okból — mesészerű dolgokat kezdett nekem beszélni.

— Ismertem egy kis lányt, nem is lány volt az, hanem egy valóságos tündér. Fekete szeme volt, gyö-nyörű barna haja pompás fürtökben hullámozott vállára. Remeik teremtés volt, oly szép, hogy már szebbet kép-zelni sem lehet. Szerelmes voltam belé, szerettem láng-gal-hévvél, szeretem most is, ő pedig nem akar meg-érteni.

Mondott még sok ilyen bolondságot. Minden szava tördöfészként hatott szívembe. Minek emleget ő előttem egy idegen nőt, kibe szerelmes volt, s kit még most is szeret. Elbeszélése nem lehet czéltás, hiszen nekem ne-felejtés kék szemem van. Mi több, egész este mindég csak azt a nótát dudolgatta: „Fekete szem éjszákája...“

Vérig bosszantott vele. Vacsora után az udvarra vitték ki az asztalokat, a bácsiék kártyáztak, én felhasznál-tam az alkalmat s a kerti lugasba siettem, hogy egye-dül maradjak gondolatimmal. Ott setét volt, a sűrű rep-keny bokr nem boesította át a lenyugvó nap báyádt sugarait. Leültem és monologizáltam.

— Istenem, hát mást szeret és nem engem?!

Alig mondtam ki e szavakat, egyszerre csak valaki megfogja kezemet, és megcsókolja.

— Te vagy az a „más“, Jolánkám angyalom! egyedül téged szeretlek.

Márczius 8-án utazik a bizottság Nagyroczére.

Márczius 9-én soroz Nagyroczé város, mely állít I. k. o. 28. II. k. o. 12. III. k. o. 13. legényt. Polgári elnök az alispán, biz. tagok Dedinszky Gyula és Perjessy László, m. biz. tag, polg. orvos Dr. Szabó Samu vm. főorvos

Márczius 10-én utazik a bizottság Dobsinára.

Márczius 11-én so oz Dobsina város, mely állít I. k. o. 58. II. k. o. 49. III. k. o. 54 = 161 legényt, polg. elnök az alispán, biz. tagok Gömörý Gusztáv és Sárkány Miksa, polg. orvos Dr. Maurer Arthur tb. főorvos

Márczius 12-én utazik a bizottság Rozsnyóra.

Márczius 13-án soroz Rozsnyó város, mely állít I. k. o. 41. II. k. o. 39. III. k. o. 22 = 102 legényt, polg. elnök az alispán, biz. tagok Nehrer Mátyás és Markó J. Imre, polg. orvos Dr. Maurer Arthur vm. tb. főorvos.

Márczius 14., 15., 16. és 18-án soroz a rozsnyói főszolgabírói járás, mely állít I. k. o. 303. II. k. o. 214. III. k. o. 165 = 682 legényt. Polg. elnök az alispán, biz. tagok Hodinka Mihály és Matolay Bertalan m. biz. tagok, polg. orvos Dr. Maurer Arthur vm. tb. főorvos.

Márczius 19-én utazik a bizottság Tornallyára.

Márczius 20., 21., 22. és 23-án soroz a tornallyai főszolgabírói sorozó járás, mely állít I. k. o. 268. II. k. o. 182. III. k. o. 163 = 613 legényt, polg. elnök az alispán, biz. tagok Szentmiklóssy István és Hámos Árpád, polg. orvos Dr. Szabó Samu vm. főorvos.

Márczius 24-én utazik a bizottság Rimaszombatba.

Márczius 25-én a bizottság ünnep miatt nem működik.

Márczius 26-án soroz Rimaszombat város, mely állít I. k. o. 51. II. k. o. 23. III. k. o. 21 = 95 legényt, polg. elnök az alispán, biz. tagok Institórisz Endre és Nagy Ferencz polg. orvos Dr. Szabó Samu vm. főorvos.

Márczius 27., 28., 29. és 30-án soroz a rimaszombati főszolgabírói sorozó járás, mely állít I. k. o. 344. II. k. o. 299. III. k. o. 139, összesen 692 legényt. Polg. elnök Samarjay János, biz. tagok: Okoliesányi Gáspár és Hámos Zoltán m. b. tagok, polg. orvos Dr. Szabó Samu vm. főorvos.

Márczius 31-én a bizottság vasárnap miatt nem működhetik.

Április 1., 2., 3. és 4-én soroz a rimaszécsi fő-szolgabírói járás, mely állít I. k. o. 250. II. k. o. 152. III. k. o. 142 = 544 legényt. Polg. elnök az alispán, biz. tagok Madarassy Gyula, és Hámos Aladár, polg. orvos Dr. Szabó Samu vm. főorvos.

Ápril 5-én utazik a bizottság haza.

A sorozás mindenütt az ujnevezési előmunkálatok tüzetes megvizsgálásával veendő kezdetű. — Ezután kö-vetkezik az állítás a bajstromkönyv sorszáma szerint, — a midőn a bejelentett igényjogosultsága tekintetében be-adott felszólamlások is elintéztetnek, megvizsgáltaknak a póttartalék és honvéd nyilvántartásból ezimvesztés foly-tán állíthatni rendelt hadkötelek vagy ezeknek megvizs-gálendő hozzátartozója és mindezek után bezáratik a so-rozási eljárás és elkészítetik az állítás eredményéről szóló kimutatás.

Az elnöknek történhető akadályoztatása esetén helyettes elnökül Jolsvára és Nagyroczére Mihalik Dezső, Dobsinára és Rozsnyóra Gál János, Tornallyára Tornal-lyai Zoltán, Rimaszombatba Lukács Géza főjegyző m. biz. tagok küldetnek ki.

Értesítés

Gömör-Kishont vármegye mezőgazdasági nagybír-tokosaihoz.

43. sz. — Az ezredéves országos kiállítás tartama alatt rendezendő időleges kiállítások sorrendje immár

Livius volt. Ott buslakodott a lugasban és nem vettem észre, ő meghallotta szavamat. Kérdésére, hogy én is szeretem-e őt, igenlőleg feleltem. Végre elérkezett az a vára-várt pillanat, hogy egymásnak kölcsönösen megvalljuk szerelmünket.

Csak az a lány nem tudott kimenni a fejemből, ki-ről azelőtt beszélt.

— Hiszen magácska az, Jolánka, azért ruháztam fel fekete szemekkel, hogy rögtön ne értes meg a czél-zást. Ugy-e máskülönbén a leírás magácskára vall?

Elkacagtam magamat. Olyan boldog voltam. Az udvaron sétálgatva szerelmes szavakat suttogott a fülembe. Szépen szöztük a jövő tervét. Livius két év múlva had-nagy, akkor megkór, a papa úgy is elég gazdag, leteszi a kauzeiót, aztán az enyém Livius.

Három év múlva.

Augusztus 16.

Megint a bácsinál töltök néhány napot. 3 év óta nem voltam itt, pedig ifjúkori emlékeim legkedvesebbjéi innét erednek. Valami lomtárban egy porlepte könyvet találtam. Egykori naplóm volt. Atolvastam szerelmes történetemet és — jót kacagtam rajta, milyen bohó is voltam még Akkor! A naplót azonban elviszem magamnak emlékkül, annak a bizonyos történetnek a finaleját is le-írom. Ime!

Tegnap nevezetes napom volt, első ideálom tette nálunk tiszteletét. Nem azért, hogy megkérjen, au contraire! Csak annygy chablonosan vizített. 3 év óta nem láttam, s azóta nagyon megváltozott, nem mondhatnám, hogy előnyére. Ebbe a kiborítottal arzba, ebbe a fresh tekintetbe lettem volna én belebolondulva? Hiszen ez is csak olyan, mint a többi tiszt! Ugy beszélt velem mintha egészen idegen volnék előtte.

— Nagysád, nagyon örvendek, hogy most is olyan bájos, viruló, mint a milyen évekkkel ezelőtt volt. Soha-ssem fogom azokat a szép napokat elfelejteni, melyeket együtt töltöttünk. Milyen czukros baba lett azóta.

Én czukros baba! Én, ki már hosszú ruhát hordok és már bálban is voltam! Milyen kiállhatatlan az a had-nagy. Mennyire megváltozik az ember, mi lett az egy-kori Liviusból! Szép álmodok, maradjatok csak azok!

Tehát ez az ember volt egykor szerelmem tárgya! Milyen bolond is az a bakfis szerelm.

Wiesinger Frigyes.

hogy megboesássak neki. Ugy tett mintha nem is nagy-on bänná, még nagyobb Lévvél kurizált Arankának csak azért, hogy engem bosszantson. Ketten elől mentek én meg utánuk. Épen jól kivettem, mikor azt mondta hugomnak: Magát jobban szeretem, min Jolánt, mert maga nem olyan durezás. A nyakába szerettem volna borolni, hadd lássa, hogy nem vagyok ám én egy esep-et sem durezás, de ezt nem tehettem. Hol maradt volna a következetesség.

Haraggal váltunk el. Hiába akarja Livius szíve ér-zelmét eloltani titkolni édes nemem már rég észrevette, hogy ő csak engem szeret s mi türés-tagadás, én is őt. Csak mennél hamarább kibékülhetnék vele!

Augusztus 18.

Tollam reszket a boldogságtól. Mióta utójára írtam e kedves könyvecskebe gondolatimat, egy hosszú hét telt el. Gyönyörrel gondolok az elmúlt eseményekre, úszom a boldogságban. Összeveszésünk után mindjárt másnap gyöngéd czéltásokkal tudtomra adta Livius, hogy biz ő nagyon szeretne velem kibékülni. — Kérjen boesánatot! mondám királynoi büszkeséggel. Térdem állva kért az a aranyos, hogy boesássak meg neki ha valamikor vétkez-tett volna ellenem, nem tette azt szándékosan. Csókolni való volt e pillanatban.

— Látja Jolánka, mondá, e kijelentéstől függött életem. Ha visszatásít még ma föbe lövöm magamat. Nézzen ide!

Ezzel előmutatta notesát, melyben szóról-szóra ez állott: „Katoná becsületszavamra fogadom, hogy ha Jo-lánka nekem ismételt kéresemre se boesát meg, az nap föbe lövöm magamat.“

Osszezerzentem. Istenem milyen komolyan vette szeszélyeskedésemet. Dehogy tenném ezt máskor! Csak-hogy végre valahára kibékültük k. Most már minden reniben van.

Csak Aranka magatartása nem tetszik nekem. Dél-után sétálás közben a hegyre akartunk telmenn. Termé-szetes, hogy ez nem megy nekem valami gyorsan, nem vagyok hozzászokva. Livius elől ment és azt mondta, fogjuk meg kezét, ő majd felhuz minket, szívesen meg tettem volna, de ez nem illik, nem tehetem, akár mily-en nehezemre is esik a kuszás, meg kell vele küzde-nem. Aranka egész készségesen nyújtotta kezét. Szegény Livius, megfogt olyan elegikus hangulatban volt. Istenem, hiszen én nem akartam bosszantani, de hát az etiquette

véglegesen megállapítván, azt szíves tudomásvétel végett az alantikban van szerencsém közzé tenni:

Május 1-től 6-ig: Hajtott gyümölcs és zöldség kiállítás.

Május 5—13: Első ló-kiállítás.

Május 15—21: Hizott szarvasmarhák és juhok kiállítása.

Május 24—31: Tenyészjuhok kiállítása.

Junius 6—11: Baromfi és ebkiállítás.

Junius 12—15: Rózsa, zöldség, gyümölcs és évadszerű virágok kiállítása.

Julius 15-től Augusztus 15-ig: iparos segédek, tanoncok és munkások készítményeinek kiállítása.

Augusztus 19—25: nyári virágok, gyümölcs és zöldség-kiállítás.

Augusztus 20—31: Előmehék kiállítása.

Szeptember 1—8: Tenyészsertések kiállítása.

Szeptember 1—8: Hizott sertések kiállítása.

Szeptember 3—10: Tejgazdasági kiállítás.

Szeptember 12—28: Árpa és komló kiállítás.

Szeptember 14—22: Tenyész szarvasmarha és bivaly kiállítás.

Október 1—8: Gyümölcs és szőlő kiállítás. (decoratív növényekkel.)

Október 5—12: Második lókiállítás.

Október 15—20: Agancs kiállítás.

Október 22—26: Chrysanthemum kiállítás.

Rimaszombat, 1895. Január 15.

Huszt Lajos, Szabó György.
a helyi vegh. biz. előadója. a helyi vegh. biz. elnöke.

Hirek és vegyesek.

A szép Török Éva halála. Még alig másfél év előtt ifjúságának és a női szépségnek minden bájával ékes ünnepeit bálkirálynő volt az a fehér arcu halott, kit szüleinek, a rokonok, tisztelők és jóbarátok egész nagy táborának impozáns részvéte mellett f. hó 15-én kísérték ki a jánosi eszende temetőben ázott örökös nyugóhelyére. A „szép Török Éva” kedves, megnyerő modorával, bájos megjelenésével — hisz mindnyájan emlékezünk rá — egyike volt a szép hölgyeiről messze földön híres Gömörmegye leányainak. Szinte nem akarja az ember elhinni, hogy ez a külsőleg is életerős, szép ifjú hölgy életének kora tavaszán egy hosszan lappangó kórnak esett áldozatul. Mikor másfél év előtt a gyilkos betegségnek első jelei mutatkoztak, az aggódó szülők mindjárt Adria partjaira vitték a bájos beteget s azóta is a tenger mellék és Olaszország klimatikus helyein kerestek számára gyógyulást, de a szülői áldozat és a tudomány minden fáradozása hasztalan volt; a gyilkos betegség csak végezte tovább romboló művét, s ma már a drága szép leány ott nyugszik a temető fagyos göröngyei alatt. Kedves emléke bizonyára sokáig élni fog egész megyénk közönsége előtt, mely annyi igaz és nagy részvételt vetett körül a bájos halottnak koszorúkkal borított ravatalát. S a köztisztelőben álló jó szülők mely fájdalmát is a hit vigaszán kívül némileg enyhítheti az, hogy nagy vesztésüknél érzetében annyi igazán dobogó szív osztozkodik. A drága halott pedig nyugodjék esendesen, békén a jánosi göröngyök alatt s ifjú porainak hamvaiból a közelgő tavasz lehellete nyisson piros virágokat, a milyen szép üde arca volt, és fehér liliumokat, a mikhez korai ravatalán oly meghatón hasonlított. — A család a következő gyászjelentést adta ki: Szendrői Török Bálint és neje született Vályi Vályi Vilma, leánya Sára férjzett Ragályi Gyulánál Etelka leányával; — özvegy Szentmihályosy Agostonné született Török Susanna Angusztina leányával; — özvegy Szentmihályosy Sándorné; — Vályi Kálmán családjával, vérvő szívvel jelentik szeretett kedves leányuknak, testvére, sógornője, illetve unokahúguknak Török Évának hosszas szenvedés után, élete tavaszán történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 15-én, délután 2 órakor fognak a jánosi-i sarkertben, az ev. ref. egyház szertartásai szerint, örök nyugalomra tétetni. Kelt Jánosiban, 1895. január 13-án. Áldás és béke lengjen áldott porai felett!

Egy lelkes tanügybarát. Schröder Gyula Coburg hercegi vasgyári igazgató szép tanujelét adta annak, hogy a vasipar emelése mellett s tömördek gondja közepette a tanügy iránt is melegen érdeklődik. Ugyanis a nándorvölgyi tanítónak a hercegi vasgyári iskolák felszerelése iránti kérvényét annyira pártolta a herceg előtt, hogy ő kir. fensége évenként 150 frtot engedélyezett a szükséges tanszerek beszerzésére. A derék igazgató ezen tette által beváltani akarta ama ígéretét, melyet annak idejében megígért kir. tanfelügyelőjének adott volt, midőn egész határozottan kijelentette, hogy ő benne lelkes tanügybaráttra fognak találni. Mert meg van győződve, hogy nagy törekvéseit csak akkor fogja a kívánt siker koronázni, ha a herceg által fenntartott vasgyári iskolák erőteljes, ügyes, értelmes és megbízható munkásokat nevelnek. De a nemesen gondolkozó igazgató még többet is tett annál. Mint tapasztalt ember belátta, hogy a legtehetősebb berendezésű iskola sem képes a nevelés-oktatás sikerét kellően biztosítani, ha a tanítók anyagi gondokkal küzdeni s mellékkereset után nézni kénytelenek. Azért megragadta az alkalmat s a vasgyári tanítóknak fizetésjavítás iránti kérvényét annyi jóakarattal, oly melegséggel ajánlotta a hercegi központi iroda és a fenséges ur figyelmébe, hogy az kedvező elintézés nyert. Hy lelkes tanügybarát pártfogása mellett a hercegi vasgyári iskolák úgy a tanítói fizetések, mint a felszerelés tekintetében rövid pár év alatt az első tanintézetek közé fognak soroltni a megyében. Adja isten, hogy úgy legyen!

Tiszteletreméltó agg matrona hunyt el f. hó 10-én Rimaszombatban; özv. Ragályi Károlyné sz. Kubinyi Honorata urnó, néhai Ragályi Károly, Borsodmegye egykori főispánjának özvegye hunyt el rövid szenvedés után. A boldogult valódi mintaképe volt a nemeslelkű magyar urnóknak s áldott jó szíve, magas műveltsége valamint szeretetreméltó módora által a társadalmi életnek igen kedvelt alakja volt s emberszeretet által vezérelt hosszú életéhez a jócselekedeteknek számos emléke fűződik. Nyugodjék békével s legyen áldott emlékezete! A család a következő gyászjelentést adta ki. Özv. Eszényi Istvánné szül. Kubinyi Regina gyermekeivel; Forster Imréné szül.

Eszényi Anna férje Forster Imrével és gyermekeivel; Eszényi Géza nejevel és gyermekeivel; Kubinyi Gyula és neje Kubinyi Judith gyermekeikkel; Kubinyi Ilona és férje Platty Mihály gyermekeikkel és Török Rozália keresztleányával együtt, mely fájdalommal jelentik szeretett nagynénjüknek és nevelőanyjuknak özv. Kisesoltói Ragályi Károlyné szül. Felső-Kulcsai és Nagyolaszi Kubinyi Honoratának folyó 1895-ik évi január hó 10-én, életének 82-ik évében, rövid szenvedés után; bekövetkezett gyászos elhunytát. — A boldogultnak hült tetemei az ev. ref. egyház szertartásai szerint folyó hó 12-ikén tettek a rimaszombati sarkertben örök nyugalomra a rokonok tisztelők és jóbarátok impozáns részvéte mellett, s a drága hamvak fölött Szalóczy Dániel ref. lelkész mondott emelkedett szellemű imát. Áldás és béke lebegjen porai felett! Rimaszombat, 1895. január 10.

Az izraelita ifjúság bálja, mint értesülünk ez idén is meg fog tartani. A bál több éves hagyományai szerint az izraelita nőegylet nemes céljainak előmozdítására van hivatta, és sikerén igen lelkes rendezőség buzgólkodik. A rendezőség elnökeül az idén is dr. Kármán Aladár Ernő kórházi orvost kérték fel, ki a megüsztelő felhívásnak készségesen tesz eleget. Ohajtjuk, hogy a bál ez idén is fényesen sikerüljön.

Két kis angyal Nagy csapás érte Csapó Lajos helybeli polgártársunkat és feleségét; három nap alatt halt meg két szép, viruló egészségű, kedves kis gyermek: egy leányka és egy fiú, s a kettős ravatal mely gyászba borította a fiatal pár boldog otthonát. A mélyen sujtott szülők mérhetetlen fájdalmában nagyszámú rokonság s egész városunk polgársága őszinte részvételt osztozik.

A farsang első bálja. A helybeli kath. olvasóegylet folyó hó 13-án, saját könyvtára javára, zártkörű táncmulatságot rendezett. Ez alkalommal a kör *Molnár Lajosné szül. Bornemisza Emma* urnó ő nagyságát nyerte meg bálanyául, ki e mulatság anyagi, valamint erkölcsi sikerének nagy részese, a bál fényét, pompáját személyével és barátságos előzékeny, leereszkedő, mindenkinek szívét-lelkét megnyerő modorával emelte. Továbbá a bál rendezőségének első és legfáradhatatlanabb főrendezője Murgach Sándor, ki nem csupán, hogy a bál anyagi és erkölcsi sikerének is bajnoka, de a jókedv korlátozásán éber ére, fáradhatatlan buzgalommal lehetőleg mindent megtéve, oly kitünő hangulatba sodorta nem csupán a rendező, de az összes ifjúságot, hogy méltán elismeréssel nyilatkozhatunk róla, mint városunk ifju és a helybeli szokásokban bár szegény, de törekvő mulató vezérékről. — Bolgoközy Zoltán, Gazda Pál, Kostyal Gyula, mint a főrendezőiség tagjai szíves közreműködésükért ssintén a legnagyobb elismerést érdemlik meg. — A kör anyagi sikerét tekintve, 300 frt volt az összes bevétel, a miből 100 frt jutott a kör könyvtára javára mint tiszta jövedelem.

A gömörmezei atletikai klub f. hó 19-én szombaton d. u. 2 órakor a főgymnasium tornacsarnokában évi közgyűlést tart, melyre szóló meghívót a tagoknak már szeptemberben az elnökség a klub iránt megverszerte mutatkozó érdeklődés következtetni engedti, hogy az első közgyűlésen, melyen a klub eddigi működéséről jelentés tétetik, legalább a tagok lesznek jelentékenyebb számban képviselve.

Időjárás a Garamvölgyön. Vereskörül írja levelezőnk, hogy ott az időjárás nagyon kedvezőtlen. Folyton havazik, a mi nagyon akadályozza a közlekedést. Az erdei munka szünetel; a nép csak a völgyben végzendő munkára, fuvarozásra van utalva, ez pedig nem sok keresetet nyújt.

Öngyilkos tanító. Bartal Károly gömörmezei volt kecsői tanító mint a „Magyarország” című napilap írja, tragikus halállal vetett végét életének. Bartal Károly még a mult év nyarán választott meg a szarvasi ág. ev. tanyai iskolához tanítóknak oly kikötéssel, hogy az oklevelet rövid határidőn belül megszerzi. Azonban a diploma szerzésre nem is gondolhatott, mert idejét szántásra és kapálásra kellett fordítania, hogy a tanítói fizetés mellé még annyit szerezhesen, a mennyiből egy ember és családja megélhet. Mikor a terminus lejárt, eszébe jutott, hogy állását most már elveszti s így feleségével és három gyermekével koldusbotra jut. Elkeseredésében este kiment a Körös partjára, léket vágott a folyó jegén és aztán beleugrott a vízbe. A gátr az öngyilkossági kísérletet észrevette oda is szaladt, de a szerencsétlen embert már nem menthette meg. Mire a jég alul kihuzta, már halva volt.

Az Athenaeum Képes irodalomtörténetéből megjelent a 29-ik füzet, az előbbiekhöz hasonló gazdag tartalommal és képekkel. Ebben Bayer József befejezi a nemzeti színházról megkezdett tanulmányát, Széchy Károly pedig régebbi elbeszélő irodalmunk kiválóbb alakjait: Vajda Pétert, Kúthy Lajost és a hamar népszerűvé vált Jósika Miklóst mutatja be, — ismertetőben életüket és főbb munkáikat. A füzet utolsó cikkében Baráth Ferencz b. Eötvös József ifjúságáról szól. A szöveget ezuttal is számos kép illusztrálja: Lendvayné, Jókainé, Lendvai Márton, Egressy Gábor, Vajda Péter, Kúthy Lajost, Jósika ifju és öregkori, Szontágh Gusztáv, Jósikáné és Eötvös ifjukori arcképei, Vajda siremléke, Kúthy kézírata, Jósika szülőháza, szurdoki lakása és drezdai siremléke, Vajda és Jósika munkáihoz egy-egy egykoru szövegkép; külön mellékletül pedig: Wesselényi Miklós nemrég felfedezett levele az akadémia alapításáról és Kisfaludi Károly költeményeinek kézírati hasonmái. Az egész várlat, mely 35 füzetre fog terjedni, gyorsan közeledik befejezéshez. Ára füzetenkint 40 kr.

A magyar szépirodalom és művészet örvendétes és gyors fellendülését sehol sem látjuk meg oly szembe- szökően, mint az „Ország-Világ” képes hetilap minden egyes számánál. Ez a sokat érő újság Váradi Antal nagy- névű poétánk kitünő szerkesztése mellett egyre azon törekszik, hogy mindenből a legjobbat és legértékesebbet nyújtsa olvasóinak. Szövegét a legelső magyar írók írják, szép képei a legjobb művészek rajzait reprodukálják. Egyforma értékes és művészi minden száma, nincs köztük jobban vagy kevésbé sikerült, egyszerűen azért, mert valamennyi a legjobb, a mit csak e téren produkálhatnak. Élénken illusztrálja az „Ország-Világ” nagy kelen- dőségét az is, hogy a kiadó a legnagyobb áldozatokat is megteheti már olvasói kedvéért. Minden esetre unikum az az új évi ajándék, melyben az Ország-Világ részesíti közönségét: mindenkinek, a ki előfizetését e hó végéig

beküldi, odaadja egészen ingyen. Buday Lászlónak érdekes regényét, a reformátort. Pedig ebből a könyvből egy példány mástól forintba kerül. Ezek után természetesen hogy az „Ország-Világ” a legszívesebben ajánljuk mindenkinek. Előfizetési ára: egész évre 8 frt, fél évre 4 frt, negyedévre 2 frt. Kidehivatal: hová az előfizetési pénzek küldendők, Budapest V. Hold-utca 7. sz. Mutatvány számot a kiadóhivatal szívesen küld bárkinek.

Millenniumi magyar történelem. Az Athenaeum r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tíz kötetes (millenniumi kiadás) nagy munkának nyolcadik füzetét most hagyta el a sajtót. Ez a nyolcadik füzet Marczali Henrik „A vezérek kora” első kötetének folytatását képezi és pedig a negyedik könyv második fejezetének befejezése, melynek címe „A térítés kezdete,” majd a III. fejezet „István mint fejedelem” foglaltatik a füzetben és megkezdődik az ötödik könyv, melynek főcíme „Szent-István királysága,” az I. fejezet- tel, melynek címe „István törvényei.” Ezt a füzetet is szintén pazar fényvel előállított nagybecsű műmellék- tek és számos szövegkép díszítik. Mint műmelléklet van a füzethez csatolva a Szent-István király által kiadott és a pannonhalmi apátságra vonatkozó alapító oklevél eredeti-jének pompásan sikerült hasonmása, a melyhez a mai írásmódra áttéve, tiszta, szépnomású szöveg-olvasás van mellékelve. A másik melléklet a konstinápoli falak- kat ábrázolja, a mostani állapotukban, a legújabb fénykép felvétel után. A szöveg közzé nyomtatva találjuk az „Esz- tergomi Szent-István kápolna” belsejének képét Dörre Tivadar eredeti rajzában, ugyancsak ettől a kiváló rajz- tanártól a regényes fekvésű pannonhalmi ősi benézés mon- stor-tájképét, mely a legsikerültebb az eddig ismert pannonhalmi képek között; továbbá a elunyi apátság szép tájképét. A híres bécsi krónikának érdekes képei- ből a következők vannak átvéve: Szent-István képe; Hunt lovag; Kupa leveretése; Venczellin lovag; Szent-István, mint az egyházak alapítója. Ugyan Szent István királyra vonatkozólag még a következő képek vannak a füzetben u. m. Szent-István peesztjének hasonmása; Szylveszter pápa egyik bullájából vett eredeti részlet hasonmása; Szent-István koronájának felső része (eredeti alakja); II. Szilveszter ólom-bullájának hasonmása; Szent-István ki- rály és védőszentje (Részlet a koronázási palástról) Szent- István, és Szent-Imre arcképe Turóczy krónikájának augs- burgi kiadásából; Szent-István állítólagos erszényének, mely a kapuzsinusok bécsi templomában őriztetik, eredeti rajza. Mint erre a korra vonatkozó adat, III. Ottó esá- szár arcképe és peesztjének hasonmása van közölve a szöveg között. Egyes füzet ára 30 kr. Előfizetés negyed- évre (12 füzet) 3 frt 60 kr.; félévre 24 füzet 7 frt 20 kr. Kapható minden könyvkereskedésben.

Dr. KARMÁN ZOLTÁN távollétében a szerkesztésért felelős: LÖRINCZY GYÖRGY.

Magán-hirdetések.

Bérbeadó bolthelyiség!

1895 május 1-től Kossuth-utca 1. szám alatt, a megyeháza mellett (Tibély S.-féle helyiség) bérbe adatik. — A feltételek megtudhatók KERN ADOLF takarékpénztári könyvvivőnél.

Jó és olcsó marhahus

a vármegyháza alatti mészárszekben.

Van szerencsém a tisztelt husfogyasztó közönségnek becses tudomására hozni, hogy a mészáros ipar terén évek óta mindig a legnagyobb szorgalom és szakismeret- tel működtem, hogy azonban üzletem jó hírrevez ezután is felmaradjon, a **husnak árát különként 32 és 44 krajczárra** szállítottam le; minek folytán mindenki, ki husszükségletét nálam szerzi be, naponta 4—8 krnyi megtakarítást ér el; miért is egy a helybeli, mint a vidéki husfogyasztó közönségnek szíves pártfogásába ajánlom mészárszekemet, hol a bus olcsósága mellett a legkifogástalanabb kiszolgálásban részesülnek.

Rimaszombat, 1895. január 15.

Kiváló tisztelettel:

SUSZTEK JÓZSEF.

Kiadó bolthelyiség.

Tornallya városházán a belső vásárte- ren egy bolthelyiség alatta pinczével, 1895 évi márczius hó 1-ső napjától 3 évre, 1895-ik év február hó 11-ik napjának d. u. 3 óráján tartandó nyilvános árverésen bérbe fog adatni. Feltételek a városházán megtekinthetők

Eladó ház.

Rimaszombatban, a Szentpéteri-utca 8. szám alatti ház szabad kézből eladó. — A feltételek iránt értekezhetni lehet Tóth Péter tulajdonossal ugyanott.

Tanulóul.

Rábely Miklós rimaszombati könyv- nyomdájában egy 13—14 éves ifju, ki magyarul jól olvasni és helyesen írni tud, azonnal felfogadtatik.

Árlejtési hirdetmény.

A Rimaszombati Polgári Olvasókör saját háza felépítését elhatározván, annak költségeit **11339 forint 39 kr., azaz: tizenegyezer háromszázharminckilencz forint és harminckilencz krajczárban** állapította meg.

Ezen munkákat keresztyévtelének biztosítása czéljából folyó évi **február hó 11** (tizenegy) napjának **d. u. 3.** (három) órájára, **az egyet helyiségében** (Koháry-utca 2. szám alatt) **tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.**

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy említett munkákat teljesíté-ének elvállalására vonatkozó, a megállapított, s a részletes feltételekben előírt összes, avagy esetleg részletköltség után számítandó 5 (öt) százaléki bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat, kitűzött nap d. u. 2 (kettő) óráig, alulírott kezéhez (Pokorágyi utca 1. sz. a.) adják be. — Később, avagy szóbeli és táviratilag tett ajánlatok el nem fogadtnak.

Az ezen munkálatra vonatkozó tervek és költségvetés, valamint részletes feltételek ugyanott d. e. 9—12. és d. u. 3—6 óra között betekintheők.

Megjegyeztetik, hogy:

a) Az építés helyén álló kő-esztr és istálló összes anyaga, értékeinek a vállalati díjba betudása nélkül, vállalkozónak engedtetik át, de szétbontása költségeit ő viseli.

b) Ajánlat tehető ugy az összes munkálatokra együttesen, mint annak 1. 59 és 2. 3. 4. 5 tétel alatti részleteire külön-külön is,

c) Bánatpénzül — az ovadékképes papirokon kívül — elfogadtnak: a „Rimaszombati polgári olvasókör“ 5%-al kamatozó 10 frtos kötvényei, — a helybeli pénzügyintézetek betétkönyvei teljes, a rimaszombati takarékpénztár részvényei 360 frt, a nép- és iparbank részvényei 70 frt — darabonként számított — értékük erejéig.

d) Ajánlattevő köteles ajánlatában a vállalati összeget számmal és betűvel kiírni s határozottan kijelenteni azt, hogy ezen építés feltételeit ismeri s azokat magára nézve kötelezőnek elismeri,

e) Építendő egyesület fentartja magának a jogot arra nézve, hogy ajánlattevők közt szabadon választáshason, s esetleg azok közt azonnal szóbeli versenytárgyalást is tarthasson.

Rimaszombat, 1895. évi január 12.

A „Rimaszombati Polgári Olvasókör“ nevében:

RÁBELY MIKLÓS,
egyleti elnök.

Butorozott szoba.

Egy csinosan butorozott, külön bejárattal hónapos szoba, esetleg butor nélkül is, azonnal: — **ma us 1-ére** pedig egy három, esetleg öt szobás lakás, hozzátartozó mellék helyiségekkel bérbe kiadó.

Hol? Megtudható e lap kiadóhivatalában.

Hirdetmény.

6643. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Simon József** végrehajtónak **Simon Mihály** pádári lakos végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőke s jár. iránti árverési ügyében, a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t. cz. 144. §. s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő **Pádár** községben fekvő s a pádári 124. sz. tjkönyvben foglalt s végrehajtást szenvedőt $\frac{1}{2}$ -od részben illető ház és belsőiségre 160 frt becsértékben s végrehajtást szenvedőt ugyancsak $\frac{1}{2}$ -od részben illető 2—25 sorsz. a. külsősége, legelő illetőségére 167 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul **1895. évi mártius hó 12-ik** napjának d. e. 10 órája Pádár község házához tüzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is el fognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-ját azaz 16 frt, illetve 16 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1882. évi 60-ik t. cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszt. rend. 8-ik §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez tetenni; avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében, a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Rimaszombat 1894. évi decz. hó 13.

Aldorfer, kir. tszéki bíró.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban, Kossuth Lajos- és Kmetty-utczák sarkán levő emeletes ház emeleti része — mely 5 nagy utczai szobából, konyha, kamara, fürdőszoba, zárt világos folyosó, a földszinten közös mosó-konyha és sütő-kemence, fatartó és pinczéből áll — azonnal bérbe kiadó. Értekezhetni lehet **Hollósy József** tulajdonossal.

Hirdetmény.

Rimaszombatban a **Szjgyártó-utczában 24. házszám** alatt levő ház és beltelek szabad kézből eladó. — Bővebb felvilágosítást ad **Lovcsányi Soma** ügyvéd **Felső-Balagon.**

Hirdetmény.

A **Gömörvármegyei közkórház** szolgálatra keres egy 25—35 év között lévő **férfi cselédet**, ki magyarul írni, olvasni tud és jó erkölcsű. — Évi bérét képezi: százhuszonhat forint havonként utólagos részletekben fizetendő százhuszonhat forint bér, százkét forint élelmezési pénz, ötven forint ruha pénz, összesen tehát kétszázhetvennyolcz forint készpénz, továbbá természetben egy szobából, közös konyha, kamara és padlásból álló lakás, szabad fűtő és világító anyag. A szolgálatra vállalkozók a szolgálati köteleességeket és feltételeket a közkórház gondnokánál megtekinthetik s ugyanott írásban vagy szóval **a folyó év es hó 24-éig** jelentkezhetnek. A szolgálat felfogadott február hó 1-én köteles a szolgálatba belépni.

A vármegyei közkórház igazgatósága.

Meghívás

a nagy-rőczei kölesönös segélyszövetkezet f. évi február hó 2-án délutáni 2 órakor tulajdon helyiségében megtartandó **rendes közgyűlésre.**

TÁRGYSOROZAT:

1. Elnök választása ad hoc.
2. Igazgatósági jelentés.
3. Felügyelőbizottsági jelentés.
4. Az 1894-ik évi mérleg tárgyalása, esetleg jóváhagyása és a felmentvény megadása.
5. Az osztalék megállapítása.
6. Egy igazgatósági tag választása.
7. Egy váltó-bíráló bizottsági tag választása.
8. Egy czéggjegyző bizottsági tag választása.
9. A felügyelőbizottság választása.
10. A tisztviselők jutalmazása.
11. Egyéb folyó ügyek elintézése.

Nagy-Rőczen, 1895. január 3-án.

Az igazgatóság.

Csödtömeg eladás.

Vagyonbukott özvegy **Lucka Jakabné** putnoki lakos csödtömegéhez tartozó, a csödleltár 147—862. 866—876. 878. 1066., és 1069—1072. tétel alatt összeírt **3630 frt 27 krra becsült bolti czikkek**, a csödválasztmány határozata értelmében, ajánlati verseny mellett, egy tömegben (en block) eladtnak.

Venni szándékozók felhivatnak, hogy zárt ajánlataikat, melyhez bánatpénzül a becsérték 20%-a készpénzben, vagy ovadékképes értékpapirban melléklendő, **f. 1895. évi január hó 21-ik napjának d. e. 9 órájáig** alóírott tömeggondnoknál **Putnokon nyújtsák be.**

A csödleltár, valamint az eladandó áruk, alóírott tömeggondnoknál Putnokon megtekintheők.

Az ajánlatok el- vagy el nem fogadása felett, a csödválasztmány határoz. — 1800 frton aluli ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A választmány a tett ajánlatok felett f. 1895. évi január hó 21-én Putnokon határoz, de feltartja jogát esetleg szóbeli verseny-tárgyalást is tartani.

Azon ajánlattevő, kinek ajánlatát a választmány elfogadja, köteles a vételárat alóírott tömeggondnok kezéhez f. évi február hó 12-éig lefizetni, mit ha nem tenne, bánatpénzt elveszti és ezen felül az újabb ajánlati verseny foytán elerendő, esetleg csekélyebb összegű vételár és az általa ajánlott ár közötti különbözetet a csödtömegnek 8 nap alatt megfizetni köteles.

Vevő kötelezettségei tekintetében per esetére aláveti magát a sommás eljárásnak és a csödtömeg által szabadon választandó járásbírósg illetékességének, mely körülmény az ajánlatban nyíltan megemlítendő.

Putnok, 1895. január hó 6-án.

Farkas Gyula,

mint vagyonbukott özv. Lucka Jakabné csödtömeggondnoka.

Árlejtési hirdetmény.

A gömörvármegyei tekintetes közigazgatási bizottságnak 1894-ik évi október hó 8-án 1498. sz. alatt kelt határozata értelmében a vármegyén átvonuló közutak 1895. 1896. 1897 és 1898-ik évekeni fentartásához szükséges

kő- és kavics-anyag szállítása

vállalati uton biztosítandó lévén, e czélra évenként és járásonként következő átlagos fedanyag mennyiségek és költségösszegek irányoztattak elő, nevezetesen:

1. A rozsnyói járásban 2350 kötköbm. rak.	8794.—
2. A nagy-rőczei „ 2330 „ „	9759 50
3. A tornallyai „ 2450 „ „	10147.—
4. A rimaszécsi „ 1529 „ „	7427 30
5. A rimaszombati „ 2150 „ „	9062 70
főösszeg:	10800 45235 50

A felsorolt fedanyag előállításának vállalkozás utáni biztosítása czéljából alábbi határnapokon és helyeken nyilvános árlejtési tárgyalások fognak tartatni és pedig:

I. Azok részére, kik az összes utvonalonok szükséges fedanyag szállítására vállalkozni szándékoznak csak irásos ajánlatok elfogadása mellett az alispáni hivatalnál 1895. évi február hó 4-ik napjának d. e. 10 órákor.

II. Azok részére pedig, kik egyes járásokra, vagy csak egyes utvonalakra pályázni óhajtanak irásos és szóbeli ajánlatok elfogadása mellett mindenkor az illető határnap d. e. 9 óráig és pedig:

a) A rimaszombati járásra nézve a kir. államépítészeti hivatal helyiségében Rimaszombatban 1895. évi január hó 28-án.

b) A rimaszécsi járásra nézve a szolgabírói hivatalnál Feleden 1895. évi január hó 29-én,

c) A tornallyai járásra nézve a szolgabírói hivatalnál Tornallyán 1895. évi január hó 30-án.

d) A rozsnyói járásra nézve a szolgabírói hivatalnál Rozsnyón 1895. évi január hó 31. és

e) A nagy-rőczei járásra nézve a szolgabírói hivatalnál Jolsván 1895-ik évi február hó 1-én.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi szállítás elvállalására vonatkozó és az előirányzott összegek után számítandó 5% bánatpénzzel ellátott zárt irásos ajánlataikat az alispáni hivatalnál 1895-ik évi február hó 4-én d. e. 10 óráig, a járási szolgabírói hivataloknál pedig az illető határnap d. e. 9 órájáig annyival inkább beadni igyekezzenek, mivel a később érkezett, vagy távirati uton gyadott ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

Az írásilag tett ajánlatokban és azok borítékán világosan megjelölendők azon utvonalak, melyekre az ajánlat szól; küirandó továbbá az ajánlat borítékán a mellékelt bánatpénz összege is és az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatokban az árleengedés, vagy felülfizetés százaléki számokkal és betűkkel világosan megjelölendők.

Az egyes járásokra, vagy egyes utvonalakra szóbelileg árlejtetni óhajtok pedig tartoznak az árlejtési tárgyalás megkezdésekor világosan megnevezni azon járást vagy utvonalat melyeken a fedanyagot előállítani hajlandók, továbbá tartoznak az előirányzott összeg 5%-át bánatpénz gyanánt az árlejtető bizottságnál letenni.

Fenti fedanyag szállítására pályázhatnak egyes megbízható vállalkozók épügy, valamint az illető utmenti községek, mint erkölcsi testületek és egyes községbeli lakosok is. Fent kimutatott költségekben csak a fedanyag termelése, a kijelölendő helyekre való kiszállítása, elaprózása és előírt méretű egy, esetleg két köbméteres rakásokba való felhalmozásának költségei foglaltatnak, a bányabérek fizetése és a kiszállított fedanyag elterítése nem a vállalkozót, hanem a vármegyét illeti.

Minden ajánlattevő 4 hétig köve marad tett ajánlatához, miért is a bánatpénzre, csak az összes ajánlatok megbírálása és azok feletti végleges elhatározása után fog azoknak visszaadtni, kiknek ajánlata nem fogadottat el, azok pedig, kiknek ajánlata elfogadatik, bánatpénzököt a vállalati összeg 10%-ra kiegészíteni kötelesek.

A szóban forgó fedanyag szállításra vonatkozó előmérték s költségvetés, részletes szállítási feltételek és szerződési minta a gömörvármegyei kir. államépítészeti hivatalnál Rimaszombatban, valamint a fentnevezett járási szolgabírói hivataloknál a rendes hivatalos órákban megtekintheők.

Rimaszombat, 1895. évi január hó 4-én.

BORNEMISZA s. k. alispán.

Hirdetmény.

6663. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak **Tóth Borbála, Márton és Katalin** végrehajtást szenvedők elleni 33 frt 49 kr s jár. iránti visz. árverési ügyében, a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t. cz. 144. §. s következő §§-ai értelmében, a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő **Alsó-Balog** községben levő s az alsó-balogi 81. sz. tjkönyvben foglalt **Tóth Borbála, Márton és Katalin** nevében álló A) 237, 238, 239, 591, 592, 1853. hrsz. ingatlanokra és a 38. sz. házra 318 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban **Tóth Márton és Borbála** mulasztó vevők ellenében, befizetett bánatpénzök elvesztése mellett elrendelte s annak megtartása mellett határnapul 1895 évi **február hó 6-ik napjának** d. e. 10 óráját Alsó-Balog község házához tüzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is el fognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-ját, azaz 31 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t. cz. 42 §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. alatt kelt igazságügyi miniszt. rend. 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni; avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében, a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Rimaszombat, 1894. évi decz. hó 12-én.

Aldorfer, kir. tszéki bíró.